

Speriat de necunoscut

Gabriel Stănciulescu

Speriat de necunoscut

m-am întristat să te regăsesc
închisă
între laturile unui cub
rostogolit de energia fricii tale
prin avatarurile sufletului
meu;
nu-ți potrivești pașii
cu muzica
încurci ritmul cu balansul
unui dans
numit de tine menuet;
mi-e frică de pierderea coerenței
de pierderea orientării
iluziei
de răvășirea gândului
în absolutul putinței
și neputinței;
ne fascinează efectele cascadei
lăcomia tornadelor
necontrolate
dependența asumată
de pofte
ignorând voința contineței;
să fim puternici întru Divinitate
nu sclavii doritori
de absolut;
nu suntem buricul pământului
suntem imaginația unui proiect
ce trebuie iubit
ca florile cerului;
nu face rău semenilor tăi
că la final
te vei afla singur
și îngândurat
în realitatea ce va traversa
cu tine
vămile... absolutului.

Autor: Gabriel Stănciulescu